

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/182/2018
Identifikačné číslo spisu: 8216203857
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8216203857.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31575951, proti žalovanému A. E., bývajúcemu v T. o zaplatenie 858,66 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 7 Csp 13/2016, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2018 sp.zn. 13 Co 83/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom pre zmeškanie z 28. februára 2017 č.k. 7 Csp 13/2016-40 žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 858,66 € s príslušenstvom zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodol tak v zmysle § 172 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalobkyňa sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu na predbežné prejednanie sporu nedostavila, hoci bola v predvolaní poučená o tom, že súd môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. I keď žalobkyňa neúčast' na predbežnom prejednávaní sporu ospravedlnila a ako dôvody neprítomnosti uviedla pracovnú zaneprázdnenosť a hospodárnosť konania, tieto dôvody súd prvej inštancie nepovažoval za vážne dôvody, ktoré by bránili rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie na strane žalobkyne.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. februára 2018 sp.zn. 13 Co 83/2017 odvolanie žalobkyne odmietol ako neprípustné v zmysle § 356 písm. b/ a § 386 písm. c/ CSP, nakoľko mal za to, že v danom spore boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu pracovnú zaneprázdnenosť žalobkyne, ani hospodárnosť konania nemožno považovať za riadny dôvod neúčasti na prejednaní sporu, nejde o vážne dôvody neúčasti.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého

vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa jej názoru odvolací súd vec nesprávne právne posúdil a trvala na tom, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana spĺňajúca zákonom stanovené podmienky v zmysle § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp.zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. V danom prípade žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

8. V zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8.1. Základným (a spoločným) znakom rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo o rozhodnutie, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie.

8.2. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii dôvodu prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

8.3. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo rozhodnutím, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP irelevantné, či k dovolateľom uvádzanému dôvodu prípustnosti dovolania došlo alebo nedošlo.

9. Žalobkyňa dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol ňou podané odvolanie z dôvodu jeho neprípustnosti.

9.1. Uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu potvrdzujúcim alebo zmeňujúcim rozhodnutie súdu prvej inštancie (viď aj publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1380 a 1381).

10. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie, nie je dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP prípustné. Dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanému dovolaciemu dôvodu.

11. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.